

MINISTEREN

Miljø- og Fødevareudvalget
Folketinget

Dato 31. oktober 2016
J. nr. BSo702 - 000113

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Miljø- og Fødevareudvalget har i brev af 20. september stillet mig følgende spørgsmål (MOF alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 1137:

Hvilke begrundelser har ligget bag valget af Tyskland, Sverige og Holland i forbindelse med udarbejdelsen af den nye bekendtgørelse? Har ministeren undersøgt standarden i andre lande for at få et overblik over, hvem der bedst forholder sig til problemstillingen om bly, nikkel og cadmium i forbindelse med drikkevand?

Svar:

Det har været udgangspunktet for udarbejdelsen af den nye bekendtgørelse, at godkendelsesordningen for byggevarer godkendt til drikkevand, den såkaldte GDV-ordning, der blev indført 1. april 2013, ikke har fungeret efter hensigten. Dette har der været en bred politisk anerkendelse af. Det fremgår således af aftalen om Vækstpakken fra juni 2014, at godkendelsesordningen for byggevarer i kontakt med drikkevand skulle moderniseres, ligesom det fremgik af den tidligere SR-regerings byggepolitiske strategi fra november 2014, at godkendelsesordningen i 2015 skulle moderniseres med henblik på, at ordningen så vidt muligt kunne samordnes med lignende ordninger i andre EU-lande.

Da regeringen tiltrådte i 2015 var ovennævnte initiativer endnu ikke gennemført. Problemerne med ordningen var således ikke blevet løst.

Tyskland, Sverige og Holland er valgt ud fra, at vi ofte sammenligner os med disse lande på miljøområdet og for at skabe mulighed for, at godkendelser og certifikater fra disse lande kan danne grundlag for markedsføring og salg af byggevarer i kontakt med drikkevand på det danske marked uden en forudgående supplerende dansk godkendelse. Tyskland, Holland og Sverige er som bekendt nogle af vores nærmeste nabolande, hvor danske virksomheder har stor gavn af, at produkter kan sælges og markedsføres uden unødige hindringer.

De danske krav for drikkevandskvalitet for bly, cadmium og nikkel svarer til kravene fastsat i EU-drikkevandsdirektivet, som også er gældende i Tyskland, Sverige og Holland. Drikkevandsdirektivet fastlægger de krav, drikkevandet

som minimum skal overholde, når det kommer ud af forbrugers vandhane, og landenes ordninger på området læner sig i en vis udstrækning op ad hinanden.

I den forbindelse skal det nævnes, at den danske GDV-godkendelse fastholdes som en af de fire mulige indgange til det danske marked. I GDV-ordningen er der krav om færdigvaretest for bly, cadmium og nikkel. Det vil sige, at hvis man som forbruger ønsker en vandhane, der er testet i henhold til de særlige danske krav, er det altså stadig muligt.

Som oplyst i samråd i Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg den 14. september 2016 har jeg bedt Trafik- og Byggestyrelsen om at se på reglerne igen, så reglerne ikke har utilsigtede konsekvenser for det danske drikkevand.

Dette vil således blive belyst i den redegørelse, som jeg har bedt Trafik- og Byggestyrelsen om at give mig, og som jeg vil sende til udvalget samt forligskredsen bag initiativ nr. 47 i Vækstpakken fra juni 2014.

Jeg kan afslutningsvist oplyse, at Teknologisk Institut i februar 2015 for Energistyrelsen, som på det tidspunkt administrerede området, gennemførte en kortlægning af myndighedstiltag og regulering i udlandet for byggevarer i kontakt med drikkevand.

Med venlig hilsen

Hans Chr. Schmidt